

Sy-li spēwał,
Pilnje džélať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrny
Čerstwosé da.

Njech ty spēwaš,
Swérnje džélať
Wšédne dny;
Džéń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njobjes mana
Njech ól khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P.

Šserbske njedželske kopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjež knihicziščežetni a płaczi ščtwórtlětnje 2.— hr. i portom 2.50 hr.

Njedžela Rogate.

Matth. 6, 10a.

Pšchindž k nam twoje kralestwo — to je druha próstwa we knjesowej modlitwoje. Džkaz króčž šmy drje tutu próstwu spēwali, ale šmy tež šwěru wopomnili, ščto tuta próstwa w šebi wopšhija a ščto šebi i njej pola Wótza w njobjebach wuprošymy? Twoje kralestwo pšchindž — ščto abo kajke dha tuto kralestwo je, wo kotrež šo tať naležnje prošy? Šlaj, wono njeje ani jědž ani picže, ale prawdošć a měř a radošć w šwjatym duchu. Wono njepšchindže se šwontownym nakoženjom, wot njeho šo njehodži prajicž: hlaj tudy abo hlaj tam, ale wone je šnutštach w naš. Tež njesteji wone na šłowach, ale na mžoy. W nim je jedyn i kralom a i knjesom, tón jenicžki narodženy šyn Boži, kiž je wo šebi šamym prajil: ja šym šo na to narodžil a šym na to na šwět pšchiščol, šo byč prawdže šwědežil. Šakoń prawdy a ewangelijon hnady a měřa knježi a roškasuje w tutym kralestwie Božim a lubošć, kotraž je kónž wščitkeho pšchilasanja a kralowšti šakoń, najwjetšcha mješ tšjomi, lubošć židžany šwjast wo wščitke jeho štatoy wije. Wone ma šwoje wěšte dobre wuštawjenja, nakladuje wěšte pšchilušćnosće a wudžěli tež drohe prawišna a žohnowanja, njemalo wulke wščitkim tym šamym, kotšiz k njemu šluščeja.

Tuto kralestwo je přjedy, hacž šmy ščto wo to prošyli, bješe wščeje naščeje modlitwy, hižom pšchiščlo. Pšchiščlo je w štatym kaž w nowym testamencze a je šebi se wščěch ludow šemje poddanow dobyło. Žesuš Šchrštuš je to šamo šakožil na twjerde štolpy a je šam róžkny šamjeń, tón drohi wušwoleny w Zionje, šo ščinił, tať šo žana šemška móž tuto kralestwo powalicž njemóže.

Wón je šwoje ewangelion wot Božej hnady a prawdy jaťo šakoń, do kotrehož wščitžy wěricž a po kotrymž čžinicž a žitwi byčž dyrbja, postajil. A my wščitžy, kiž šmy štatoy tuteho kraleštwu, hdyž šmy pšches kupjel šwjateje ščhčženžy i wšchnošće čžemnošće wumóženi, do teho kraleštwu hnady pšchěžadženi a i tym hódni namařani k runemu herbštwu šwjatych w šwětle, šo wužiwamy woadacže hřěčow a wščitke drohe a krašne kubla šbóžneho džěčatštwu Božeho.

Hacž runje pať tuto kralestwo Bože je hižom pšchiščlo a to derje bješ naščeje modlitwy, dha mamy pať tola hiščeje pščežo dale wo to prošyčž, šo by pšchiščlo k tym, kotšiz jo a jeho krala njesnaju. Pšchetož milijony čžłowjekow šo drje jaťneho šwětku šwjěkeluja, kotrež jim w Šchrštužu je ščšhadžalo a i wjekełošću je študnje šboža čžerpaju a i njobješkim khlěbom šo naščežuja, kotrež jim šo i hnady ščiczi, ale wjele wjažy milijonow je tajkich, kotšiz hiščeje po čžmje kłodža a w khlódku šmjercze šedža, kotšiz šo jenož wot drjebjencžkow žiwja, kiž i šlidow mudrych a móžnych padaju a kotšiz šawutlu w pušćinje žiwjenja. Ša tutych, ja wbohich póhanow, kotšiz k mormym pšchiboham šo modla a pšched jich šwjěčatami šwoje kolena šhibuja, kotšiz šwoje žitwenje w bojošći a hubjenošći wjedu a šwojim čžělnym loščtam a žadošćam poddani žane prawe wjekele a šbože tudy njesnaju — ša tutych póhanow lubošć Šchrštušowa naš wabi naležnje prošyčž: pšchindž twoje kralestwo k nim; njech budže twoje mjeno wot nowych jašykw a wutrobow šwjěčžene; twoja lubošć a miłošćiwošć w Šchrštužu šjeť šo šatwštant tyč, kotrymž twoje woblicžo hacž dotal je potajene, pohladaj na jich žalošć a hubjenošć, na jich kłodobu a bojošć pšched šmjercžu; wumóž šhubjenych, pšchindž šem šabudženyč, šhromadž rošprošenyč;

njeh serniczła sboža bóle dale šo fwoćzi a fłónzo prawdoseže mowte dusche s hrěje a wožiwi; daj, so bychu šo njesy twojeho kralestwa a jeho žohnowanja po jeni roščerite. Wo to mamy prošycy i tej próstwu: pschińdž twoje kralestwo!

Mny pak prošymy: pschińdž k nam twoje kralestwo! K nam dyrbi pschińcž. Pschetož wjele póhanstwa hišćeje pola naš a frjedža w kchesczjanstwie šo namaka. Nych wjele i naš, kiž šmy stawy Božeho kralestwa, šu živi, jako njebychu nicžo wjedželi mot krala hnady a prawdy, kiž je tón pucž, ta wěrnoscž a to žiwjenje. Wulka je šyla njewobroczenych a jabludzenych, njewěrjazych a lohzy smyblenych, potajnych a khroblych hrěschnikow, němnych a hluchich, bėdnnych, šlepnych a khornych. Šža a ludanje, šbud a pschiwěra, njepózcžiwoscž a mandželstwowolamanje, padušćstwo a mordowanje, falschna pschifaha a pschiflodjenje, njepopschecze a sawiscž, njelubosnosć a šwada knježi mjes tymi, kofsiž kchesczjanjenjo rěfaju. Šžana prawa žitwa luboscž k Bohu ani k bližichemu, žana horža luboscž k Božemu fłowu, žana wěrna pokuta njeje mjes nami k namkanju. Kralestwo Bože cžerpi psches tych, ke kotrnyž je pschifšo. Teho dla je nam třebne, šo šo wolamy a modlimy: wostań pola naš, knježe, wobrocž wšchitkich, wobaraj štej radže tych, kofsiž šo tebi nočkedža poddacž, płodž žitwu wěru do wšchitkich wutrobow; hoń naš k pokucze, šahoj naš khornych, wubudž k žiwjenju mornych, roščwěcž šapšepjenych, štwor w naš čzište wutroby, daj nam noweho wěšteho duča, płodž luboscž, hdžež žana njeje a šahot šiwkich, daj wšchitkim kchesczjanam dale bóle pšnacž, šo šu stawy mjes šobu, bratsja a šotry, kotrnyž je jedyn knjes wumohl, kiž je ša wšchitkich wumrjel. Daj nam mēr, kotrnyž šwět dacž njemóže.

To w šebi wopschija próstwa: pschińdž k nam twoje kralestwo, šo prošymy: pschińdž ša naš kraj a ša wšchitke kraje šenje. pschińdž k nam a k našemu ludu.

Šžadny dobry čas a žane prawe sbože njemóže na naš pschińcž, hdnyž duch kchesczjanskeje pobožnosćeje a bohobojasnosćeje w kchesczjanskich domach njebyhdi. Dom je přenje město, we kotrnyž stawy Božeho kralestwa přenje woczehnjenje dostanu. Dom je šwjatniža šnjefowa, w kotrež šo jenu přenja šlužba pošwjećzi. Dom je merna šhowanka, hdžež pschifryčeje mamy, hdnyž monach traschyne wichory šhumja. Šhdnyž w domach ludžo šo pravje šadžerža, dha w krajach wšchitko derje šteji. Teho dla ta próstwa: pschińdž k nam twoje kralestwo — tež to we šebi wobšamkne: daj, Wótcze w njebjechach, psches Šhrystuša Šesuja, šo by w kchesczjanskich domach twoja cžescž byhdiła, šo by mēr a luboscž, jednota a pobožnosć w nich kžela, šo bychu šo mlodži a štari šwěru wo to prózowali, šo tebi šwjecžicž a twoje mjeno pschekrafnicž.

A dšelž Šesuj praji: tuto kralestwo Bože je nutštach we waž, šo je cželo a krej njemóžetej herbowacž, šo do njeho ničto njemóže pschińcž, šhiba šo šo i nowa narodži, dha i tutej próstwu tež wo to prošymy, šo by wono k nam pschifšo do našchich wutrobow. K temu pak šluchaj, šo jeho šwjatemu fłowu psches jeho hnadu wěrimy a bohobojajne žiwjenje wjedžemy tuczajne a tam wěcžnje. Potajšim čžnył njebjeski Wótž nam šwojeho šwjateho ducha dacž, šo bychmy wšchitzy šo na šnutškonnych cžlowjetu dale bóle wobohacžili a pošylili, šo by Šhrystuž psches wěru byhdił w našchich wutrobach, šo bychmy w luboscži šakorjenjenji a šatoženi byhdi a napjelnjeni je wšchej Božej poknosću. Wytajmy jenož najpředy Bože kralestwo a jeho prawdosež, dha budže nam wšchitko druhe pschidate. Duž Rogate — prošecze:

Pschińdž k nam te twoje kralestwo,
Šo by nam wěcžnje wostało.
Wóh šwjaty Duch byhdi pola naš
Še šwojim darom kždny čas,

Wótž cžertowstu ty roštamaj
A psched njej žyrkej šahowaj. Šamjen.

Šhrystušowe k njebjustpicže.

Kaš krafnje ty, o Šhrysčće,
Šsy šwój štutk došonjaš
A napošledku hišćće
Tych Twojich žohnowaš.

Nětk horje k temu Wótžu
Šso k njebju pošbēže,
Šdžež knježich i wulkej možu
Do wšcheje wěcžnosće.

Mny ša to, Šesu, rjenje
Čže i džakom šhwalimy,
Šo našche wumóženje
Tak krafnje wumjedł šy.

Ty pschińdžesch jónu k šudu
Ššahi šwěta ššoneženju,
Šdžež i rowa ššanyež budu
Na twoju pschifasnju.

Tehd' cžehi naš wšchěch ša šobu,
Šo, Šesu, proššu čže,
Šo šjednocženi i tobu
Ššmy do wšchej wěcžnosće! Ššetr Wótš.

Ššabožne počžahy ewangelskich Ššerbow k bratrowskej gmejnje.

(Ššofračžowanje.)

Wokoło šřjedž woššomnateho ššitšotetka hižo 12 towarštwow licži, tak na Ššidowje, w Delanach, Wóššchinje, Woschczach, Ššrafeczach, Ššucžinje, Ššarēcžu, Demizach, Wójerezach. Hišćće što ššet pošdžišcho, wokoło 1850, kžēžaju towarštwu, burške mjenowane, i dobrum ššrutym žšrom a jadróm, w kotrnyž šo njeđželu popošdnju mužoj a žony ššhadžowachu ššpěwacž, na čžitanje a pošwjećenje i Božeho pišma a kralestwa pschipoššluchacž a šo modlicž. To bėchju wopravdžite rjane hodžiny, hdžež bu cželo a duscha mot wšchědneho džela motpočžnymšchi šo w najššubšchim ššawješšeli. Tajzy šu hišćće živi, kiž šu do Ššerrnhuta a Wjelkowa k Božim ššlužbam a ššwjedženjam, na pschifklad k distriktnym dnjam, kiž šo i wopředka bėřillětnje wotmēwachu, ššobu ššhodžili. Něšchto ššmujaze, tak šu našchi wótžoj, cžasto němšteje rěče niž pravje móžni, daloke pucže k rjanej ššudni ššnjefowej pschifhadželi. Ššas bēšche 200 Ššerbow na jene dobo w Ššerrnhucže. Ššo pucžu duchomne ššpěwy ššpěwajo, wěšo cžasto wuššmēšcheni, šu tak rjež ewangelsku prožēžiju džerželi. Duchomny wótž Ššinzendorf ššam je jich napominat, šo bychu, kaž šu jich wótžoj pschiboham ššwěru pschifššowali, tak ššwěrnji k Ššobžnikej šštali a tež jeho dla něšchto njēšli. Ššajški ššwjatocžny ššacžišć je to čžinito, hdnyž šu Ššerbjo pječža pschi ššachčžu tehole duchowneho wótža ššerbške ššmjerne ššhěrlišche janoššowali!

Šš džakom na žohnowanje ššpominamy, kiž šu cži, kiž w rowach ššja, mot bratrowskeje gmejny měli. Ššle prajmy pravje: tež my jo mamy. Njeh tež šo pschi nowiššich wobššerowšchach, hdnyž bratrowsko a towarššnosć ššo ššlynje w naššej krajnej žšřtwi haji, wjazy do Ššerrnhuta a do Wjelkowa poššani nje-

widzimy: k natwarjenju hiščeje wo duchownym sbudzenju tamnych minjennych dnjow čitamy: Haj tež Zinzendorfove kherlusche a spěwy a kherlusche naschich herbstich spěwarjom wužiwanym. Tehdy bu lud sbudzeny, wón wozuczi a kweđenje wo swojej wěrje dawasche tež w spěwacy. Spěwy Petra Mlónka a druhich wěrjazych, kiž su tyžazy rady wužiwane, su hōbu wot syna kherluschow bratrowskeje gmejny, kiž je pschezo spěwaza gmejna byla. A skōncznje w dženbnišchim čažy, hdžež so se kweđnymi towarstwami mjerwi, hižo tej klowje s města Zinzendorfa derjeczinjazej do dusche klineža: Bratrowska gmejna. So bychu to nasche wožady sažo byle po swojim waschnju: bratrowske we wěrje.

W litw w nastupanju mišionstwa mjes pōhanami.

3. Mišionske skutkowanje bratrowskeje gmejny. Zinzendorf, wōtz a sakožer gmejny a Herrnhuta, bu w mēseje Wali na schuli na skutkowanje mjes pōhanami kēžblivy a hižo jako młodzenz tak mjenowany žonopowy rjad, t. r. sjenodeženje k hajanju mišionstwa sakoži. Wo sakoženju Herrnhuta bratrow byla tak rjez na službu Anjesowu we wschērofim kwečeje woczakowasche. Hižo sa dobre 5 lēt pokim k temu pschindže. 10. maleho rōžka 1728 bēšche wožada k „modleškemu a towarščenemu dnjej“ shromadžena. Zinzendorf wožrjedž bratrow kēžwōjim wo tym a tamnym s Božeho kralestwa powjedasche. Duž so wutroby sezoplichu. „Lubosež khrystuškowa naš nuczi“, pola wschitkich rēkasche, a woni so khlnje pohonjeni sacžuwachu, nēšcho prawe na Boha swažicž. Daloke kraje buchū mjenowane: Turkowiska a Muriska, Selaniska a Laplandiska (to su krajiny Afiskeje, Afriki a polnōžneje Ameriki). „Ale tam dozpicž je wschaf nje-mōžno!“ bratřja snapschecžiwichu. „Tōn Anjes mōže a budže k tomu mōz spojčicž“, bēšche Zinzendorfowa wotmōstwa, a dokelž džečaza horjaza mēra wschēch napjelnschche, duž chychu tež pschihotowani a wuhotowani stejecž, hdyž by Anjesowy kōš na nich seschol, a nasajtra hižo 26 nježenjenych bratrow hromadu sezahny. Sčto bēšche to druhe hacž mišionska schula, tale „bratrowska stwa“, kaž so mjenowachu, w kotrejž so we nadžiji pschichodneje mišionskeje služby pižanje, sesnacze rēčow, semjopiž, žyrtwinske stawisny a lēkarstwo wuknjesche. Nastaw k sapocženju mišionskeho skutkowanja potom Zinzendorfove pučowanje do Kopenhagena (w Danskej) 3 lēta posdžišcho poda. Psches čorneho negarja wōn a bratřja tam wo niš nje-mōlnikow we Wječornej Indiskej khlšchachu a psches Selenškich (Grōnlandškich) wo tym, so je Egede hižo w Selenškej (danskej koloniji) mišionske džeło sapocžat, so so pak danski kral s myšlu nožy, tuto sažo spusčecžicž, dokelž je bjes wuspēcha. Jako Zinzendorf so domoj wrōcžiwšchi wo wotmyšljenju rēčesche, Egedži na pomoz pschitčez, so hnydom dobrowōlni samolwichu, kiž bēchu hotowi, so dacž won wupōglacž. Jako bēchu lēto woczakawšchi wotmyšljenje sažo a sažo w modlitwje wopomnili a s ložom pschiswolenje swojeho Anjesa k jeho wuwjedženju dostali psches ichpruch: „Dajče hōlzej čahnyč, pschetož tōn Anjes je s nim“, gmejna 21. pōžnježa 17372 prēnich bratrow do wječorneje Indiskeje (hrjedžneje Ameriki) a we wulkim rōžku pschichodneho lēta dweju mišionarow do Selenškeje wotpōšla. To bēšche spocžatf. Morawšy wuczahowarjo bēchu swoje powołanje we mišionstwoje dostali.

Kajke sahorjenje wēry a kweđenja! „Hdyž bē wjedniš jatowak, bēchu žonu a džečzi wopuschcžili, jeho pschifasni poslučacž.“ Pēšchi bēchu Nēmšku pschecžahnyli, s nēkotrymi tolerjemi jako pučowanškim pjenjesom pučž do najšdalenišchich krajnow nastupowali. David Niczman, so by do Londona dozpil, pēšchi hacž do Frankfurta nad Mainom pučowasche a so tam sa wješla-

rja na rheinskej kōdži pschitaji. Sacž do lēta 1783 bē lēhdy lēta saščlo, so njebychu sphtali jene abo wjazy mišionskich polow do džeła wsacž. Hdyž tež wschitke posphty nježku k trajazemu saščdlenju mišionarow a k hromadženju kschescžianškich wožadom wjedle, dha tola s nimi mišionstwo w malo lēdžefatfacy na wschelatich stronach semje swoju nohu twjerdže nastaji. 1760, Zinzendorfowym šmjertnym lēče, mējesche bratrowska gmejna 10 mišionskich polow s 13 šhdleschcžami a 66 mišionarskimi džełaczerjemi. Kōnz lēta bu 226. mišionar powołany. Psches kschescžianstwu njehojaze čažy tak mjenowaneho rosšwētłēstwa, tola džeło rosčesche, tak so bēšche w lēče 1834 lēčba mužškich mišionskich džełaczerjow na 113 narostka.

Mjes prēniti mišionarskimi pōšlami bēchu wot nēkotrych bohōšlowow a medizinarjow wothladane malo šdželani mužwo. Najwjazy bēchu jednori rjemješlnizy, kiž bēchu s najwjetscha khwatniwe pschihotowanje sa swoje pschichodne powołanje dostali. Sčtož jich wufnamjenjesche, bēšche sahorjenje sa službu wulleje wēžy a wješolosež, so sa nju k woporej dacž. Gusto bēchu bēžerjo s rynchami do rowa padali w njestrowych krajinach, kaž tež pod pschescžehanjom džiwich a tež pschi krtym džele s rukomaj. Zinzendorf je wo swojich Morawšich jako „gens aeterna“, t. r. njesachodnym splahu, rēčak. Wot tamneho čaža žane nabožne towarstwo s tajke nješebicžnosčju a bjeswobhladnosčju na šebje kschescžianstwo do kweđa won nješlo njeje, a lēhdy budže to žane wjazy činicž. Wēšče mējesche tele skutkowanje swoje njedostatti. Čži, kiž won wuczahowachu, mējachu lēhdy dožahaze srosumenje sa wošebitosčje ludow, do kotrychž džeču. Tež so mjenje na to škožichu, ludy hacž do jenotliwego sa Anjesa Jesuža dobywacž. Tola to wostanje: Skoro na wschēch kōnzach su wjednižy na polu mišionstwa prēnje sbudzenje se setkanija s Herrnhutom a jeho mišionskim džełanjom dostali.

So je bratrowska gmejna psches wōjnu najwjazy mišionskich polow wukhowacž šmēla, je Boži džiwo. Tola čaž drohoty jej najwjetsche, skoro njesnješliwe čže s tym nakladuje. A kaž mala črjōda Herrnhutšich — w Nēmškej wokoło 8000 duschow, swonfacy w Zendželškej a Amerizy psches 30 000 — čže wjazy šama njesčž njemōže — mējesche wschaf napōšled psches pol milijona hriwnow dolha, tak ma ewangelske kschescžianstwo winowatosčž, jej pschi tym hōbu pomhacž, tež my Šserbjo, kiž šmy wjele žohnowanja tež w nastupanju mišionstwa wot bratrowskich dostali. Njech su skōncznje pola mjenowane, hdžež nētko džełaja: Alaska, Lebrador a Nikaragua w polnōžnej Amerizy, Suriname w polnōškej Amerizy, Tibet w Afiskej, provinza Angemwesi w naraiškej Afrizy, polonšcha Afrika (k ranju a k wječowu). Saščlo je džeło w Australiskej w poslednim čažu. (Pōtracž.)

Zwrtfej a stat.

— Sapikacž dyrbinym tež tu, sčtož so s Srodžiščezja pola Niesy pische: „Wucžer wša džečjom čitaniške šnamjeschka, kotrejž w čitankach mējachu. Čžitanske šnamjeschka kschescžianskeho napohlada — bē to šnamjo kschiza se Šbōžnikom — spali wōn hnydom psched woczemi džečzi w facylach. Te druhe šnamjeschka wōn škhowa.

Podobnje mējesche so drubi wucžer tuteho noweho čaža šwobody a runoprava. Wōn sapika pacžerškemu džeščju do pomjatkeje knihi: „Laß dich nicht von Pfaffen lehren, die dich lehren, was nicht wahr ist.“ — Jedyn nabožny čažopik šapikuje tutej poderidženi pod napikšmom: „pschescžehanje nabožiny dla“.

We Württembergu bu lud prajchany hacž chze wobfhowacž konsekwentalnu schulu, t. r. schulu po wěrywusnacžu. A lud je wotmolwit. 83 000 evangelskich wolerjow je ho sa wobfhowanje tajfeje schule wuprajilo. To su tsi schiwórcžiny wschittich wólbofhamnych evangelskich. Tole njecha towarštwu wučerjow Württemberga do hłowu, so mohli febi jich telko tutu schulu žadacž a s dobom, so ho nješmédža nabožne hodžiny pschemenicž. Čhto towarštno duž čžini? Gromadži podpřizma wučerjow ped spiš, s kotrymž ho wučer na to swjasa, so nabožne hodžiny pschi ludowych a brjedžnych schulach stoži, tak bórny hacž febi psched- hystwo towarštwa to žada. Kunje tak sakasuje ho wučerjam, so jako bobustawy pschifluscheja do evangelskeho swjaska a do towarštwa evangelskich wučerjow. — Tole je wošebje sa dwojake wošebje wofnamjenjaze: Sa stejnischežo jeneho džela wučerjow w tym, jchtož nabožina rěka, a potom sa to, jchtož ho swoboda swědomja, runopravo — a jchtož to do tajkich hłowow wjazny, — mjenuje.

Esamjkeho rasa je tež wufas jafkeho ministerstwa, kotryž chze sakasacž, so džecži na swjatych dnjach, na kotrychž je schula, se schule wostanu a do Božeho domu džaja. Pošledni poputny dženi a to wschelate sadžerženje na nim by na tajkim postajenju wina bylo.

S bliska a s daloka.

— **Powitanje a sapokasanje knjesa fararja Kapplerja w Nje- hrowacžidle.** Bjatk, 28. haprleje je nasch nowy knjes farar, hrowe- džejny powitany, k nam pschicžahnyl. Na mjesach nascheje wo- šady jeho knjes rycžerfubler Beck s Lusčja a někotři druhy knjesa powitachu. W Boschjadach běchu schulske džecži a wohnjowa wo- bora ho sestupila a knjes wučer Bartko w dlěžškej rěči knjesa fararja wutrobnje postrowi. W Nješwacžidle běchu ho knjes tajny komornik swobodny knjes s Birninghoff, zyrkwiny sa- stupjerjo, schulske džecži Nješwacžidlskeje, Lužowsteje a Zarě- čanskeje schule, wschelate towarštwa, kaž wojerške, wohnjowa wo- bora atd., ho psched faru shromadžile. Pod swonjenjom swonow nowy knjes farar do Nješwacžidla jaczeže. Sdyž běsche spěwanške towarštwu pod wodženjom knjesa wučerja Lorenza rjany spěw wuspěwalo, najprjedy knjes patron, potom knjes wyschšchi wučer Kalich w němškej rěči, napohledk dotalny sastupjer, knjes farar Mrósał-Supjanski je herbskeje a němstu rěčju nascheho noweho fararja wutrobnje witachu, kiž na kóždu rěč s wutrobnymi hłowami wotmolwi. Potom knjes farar do fary, w lěcže 1728 natwarjenej, nětko rjenje wobnotwjennej, se hwojeje hwojbu sastupi Wón je wot sawjedženja reformazije w naschej wošadže 24. farar. Wutrobnje ho wješeliny, so mamy po 50 lětach sažo knjeni fa- rarčku w naschej brjedžisnje. — Njedželu Misericordias Domini, 30. haprleje, knjes farar Kappler hrowejny do hwojeho ja- stojništwa ho sapokasa. W němškej Božej službje ho to sta psches tajneho zyrkwineho radžicžela Rosenkranza s assistenzu fararja Mrósał-Supjanskeho. Zyrkwiny radžicžel hwoju rěč na 28. psalm jakožujo noweho fararja napominasche, wěru we wošadže pohylnicž a dobre kšchescžanske waschne hajicž, wošebje tež ho sa mlodžinu staracž. Po wučžitanju žiwjenjoběha psches knjesa assistentu a po pschepodacžu rokaznje psches knjesa patrona, zyrk- winy radžicžel fararja Kapplerja do farškeho sastojništwa w naschej wošadže sapokasa. W hwojim nastupnym předomwanju na sa- ložku hłowu s lista na Česistich 6, 19. 20 nam nowy farar wu- trobnje roskladowasche, jchto ja wam pschinježu, wo čžo ja waž

proschu. — Němskej Božej službje ho hnydom herbska pschi- samny. Tež wona běsche jara derje wopytana. Kaž do němšleje, tak tež do herbskeje Božej služby zyrkwiny radžicžel a zyrkwine sastupjerjo noweho duchowneho do Božeho doma pschewodžachu, kotrehož woltač běsche rjenje wudebjeny a pscheny. W herbskej Božej službje dotalny sastupjer farar Mrósał, noweho fararja herbskeje wošadže pschedstaji a na jakožku hłowu: „S Božej hnydy hnyd ja jchtož ja hnyd“ (1. Kor. 15, 10) rofestaji, so tuta wěstosč jemu smužitosč a křobkoscž, hrowdnomosč a sežerplivosč dawu a proschesche wošadu, kaž hacž dotal, febi khwalbu zyrk- winy smyhlenja herbskeje wošady sžeržecž. Na to sežehowasche herbske nastupne předomwanje. Woboj Božej službje běschtej psches wubjernje spěwanje spěwanškeho towarštwa porjenšchenej. — Wóh chžyl skutkowanje nascheho noweho knjesa fararja w naschej wošadže bohacže žohnowacž.

— **Budyšské pobocžne Gustav Adolfske towarštwu** hrowecži, da-li Wóh, na Bože stpicže hrowj lětny hrowedžen w Malešchanskim Božim domje. Trjeba je, ho kóžde lěto na tajkim hrowedženju wo zyrkwinskich nusach naschich evangelskich wěrybratrow w rospro- ščenju, wošebje swonkach mjesow Němskeje dopomnicž, a w duchu krala Gustav Adolfa, jahorjenym s mozu ewangelija, jim pom- hacž s radu, s modlitwu a woporami. Popoždny 1/23 hodž. je herbska Boža služba, na kotrež knjes farar W. Mrósał-Netliski předuje, potom w 4 hodž. němška hrowatocžnosč s rosprawu wo towarštwu. Pschi tym tež jako hōsč s dalokosče, knjes se Stoib- niz, rodž. se Rigi, wo roswiwanju, čžerpjenjach a dženknišchim položanju ewangelskeje zyrkwje w stronach ruskeho narašškeho morja, wo tak mjenowanej Baltiskej, powjeda. Pošlednišchi je wot tam čžeknyč dyrbjal a w tu khwilu w lěhwe domoj ho wrócžahny pola Žitawy pschewywa. Pschecželjo Božeho kraleštwa s bliska a s daloka ho na tónle hrowedžen wutrobnje pscheproschujaj.

S bliska a s daloka.

— **Na Wóšmužowej horje** wuhotuje ho Bože stpicže pschi sfladnosčej ewangelizazije, kotraž je wot Rogate hacž do Božeho stpicža we Wóšborfu wotměwa, wošebita shromadžisna ja mlo- džinu. Popoždny w 3 hodžinach dyrbi ho sapocžecž. Njedyr- bjalo wjedro tutón hōrski a lěhny hrowedžen domolicž, wotměje ho tuta shromadžisna w Božim domje we Wóšborfu. Truby abo posauny skutkujaj pschi hrowedženju hōbu. Duž njech mlodžina je wschěch wokolnych wošadow pschiindže, a niz jeno mlodžina.

— **W Herrnhuce** hrowecži dženi 17. a 18. junija bratrowšta gmejna jubilej hwojeho 200 lětneho wobstacža. Něschto wo tym, kaž bē a je bratrowšta gmejna s nami Šerbami swjasa — wošebje tež psches Malý Wjelkow — pišče k. far. Mikela na dru- him městnje nascheho kopjenka. Šswjedžen chze bratrowšta gmej- na drje dostojnje wuhotowacž, tola pač dyrbi pschiměryeny byč čžakej, kotryž je čžekči a khutny. Duž knadz tež někotryžkuli Ššerb Herrnhut na hrowedžejnskich dnjach wopyta. Wot Lubija njeje tola tak čžekčo tam pschicž. Sa to spomjatkujny febi tutaj dnaj 17. a 18. junija a čžitajny tež, jchtož „Womhaj Wóh“ wo „Herrnhutskich“ powjedacž wě.

— **Wistowanje.** W. w B. ja Graudi. — M. w M. ja hrowatki P. M. w S. na hrowatu Trojizu.

Ahrystukowe k njejustpicže.

Čžisčč Ssmolerjež knihicžisččejnje a knihacnje, sapsi. družstwo s wobmjesowanym rukowanjom, w Budyščinje.

Samolwity redaktor: farar Wyracž w Rošacžizach.